

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Placeat creator præ creatura. Miscellanea.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Pueri mirantes in Libris aurum, aut picturam, privantur libri medullâ, id est, doctrinâ. Non contemplare pulchritudinem creaturæ; sed lege, quod in ea scribitur: ut scilicet ames tantæ pulchritudinis Authorem, & Creatorem. Stella de cont. Mund. cap. 38.

Sol in vitro reflexus, vel aqua. Lem. *Reflexum facilius.* Subintellige, intuemur. Just. Lips. in not. ad l. 1. polit. ut solem deficientem non directè, sed in aquis intuemur; sic DEUM in operibus. Picinelli.

Perispicilia. Lem. *Non ipsa, sed per ipsa.* Non creaturas, sed per ipsas DEUM. Idem.

§. III.

Creaturarum usus, & abusus.

Vade ergo, & comede in lætitia panem tuum; & bibe cum gaudio vinum tuum. Ecclæ. 9. 7. Literali sensu; in lætitia, & corde bono, uti quis dicitur bonis sibi à DEO concessis; cum modè utitur, & ad naturæ necessitates. Hic est enim proprius usus rationalis Creaturæ; propterea inquit, *Panem tuum*: Nam qui inexhaustâ cupidine gulæ, ventriculæ, deserviunt; pecorum vitam potius consecretantur. Olympiodor. hic.

Reliquum est, & qui gaudent, tanquam non gaudentes. 1. Cor. 7. v. 30. Gaudet, sed tanquam non gaudeat; qui sic de temporalibus bonis hilarescit; ut tamen semper tormenta perpetua consideret. Emit autem, sed quasi non possidens; qui & ad usum terrena præparat; & tamen cautâ cogitatione providet, quod hæc citius relinquet. Mundò quoque utitur, sed quasi non utatur; qui & necessaria cuncta exterius ad vitæ suæ ministerium redigit; & tamen hæc eadem non sinit menti suæ dominari. S. Greg. hom. 36, in Evang.

Res aliæ sunt, quibus fruendum est; aliæ, quibus utendum: illæ, quibus fruendum est, beatos nos faciunt; istis, quibus utendum est, tendentes ad beatitudinem, adiuvamur; & quasi adminiculamur, ut ad illas, quæ nos beatos faciunt, pervenire, atque his inherere, possimus. Si redire in patriam volumus, ubi beati esse possumus, utendum est hoc Mundò, non fruendum. S. Aug. l. 1. de doctr. Christ. c. 3.

§. IV.

Placeat Creator præ creaturis.

Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi. Cant. 2. 3. Perpendit S. Bern. f. de

Nat. V. non dixisse sponsam: sub umbra illius, quam, sed quem &c. quia non petebat umbram, sed potius lucem meridianam: *Indica mihi, ubi cubes in meridie*: Optabat enim sponsum in seipso videre. De Ponte hic Exh. 26. §. 4.

Fili, tu semper mecum es; & omnia mea tua sunt. Luc. 15. 31. S. Chrysol. l. 4. hoc est dicere: patere illum rediisse patri; per-mitte patri, filium suscepisse: nec ille aliud, quam patrem quæsit; qui veniens non filii, sed mercenarii, locò voluit collocari. Sint tibi omnia; illi sufficit pater.

Nolite diligere Mundum. 1. Jo. 2. 15. Fuge creaturas, si vis habere Creatorem: Omnis creatura vilescat, ut Creator in corde dulcescat. S. August. hic. Sylveira in Luc. 15. 31.

Serò te amavi, pulchritudo tam antiqua, & tam nova; serò te amavi! Ecce intus eras; & ego foris: & ibi te quærebam; & in ista formosa, quæ fecisti, deformis iruebam. Mecum eras; & tecum non eram. Ea me tenebant longè à te: quæ, si in te non essent, non essent. Id. Confess. l. 10. c. 27.

Non tibi ita placet, quod fecit; ut recedas ab eo, qui fecit. Sed si amas, quod fecit; multò magis eum, qui fecit. Si pulchra sunt, quæ fecit; quantò magis pulchrior est, qui fecit. Id. in Ps. 148.

Miscellanea.

Cæcus secus viam mendicans. Luc. 18. 35. Clara est effigies hominis positi in hujus vitæ via. An non mendicant homines? voluptates, divitias, honores; à cibo, pecunia, agro, ædibus, veste; à terra, aere? Nulla dies est, quâ non à creatura miserrimus homo mendicet. Et, cum ita egens sit, quid accipiat? cæcus non videt. Quæ putat munera, ludibria sæpe sunt; & unde multum credit, vacuus remanet. Goliath 1. Reg. 17. 51. enssem accipit; putat defensionem suam accipere; finietur vita ejus, & patebit; non defensionem, sed mortem accepisse. Bæza t. 2. lib. 10. cap. 4. hic.

Inspexi cætera infra te; & vidi, nec omnino esse, nec omnino non esse. Esse quidem, quoniam abs te sunt; non esse autem, quoniam id, quod es, non sunt: id enim verè est, quod incommutabiliter manet. S. Aug. Conf. l. 7. c. 11.

Omnis creatura, velit, nolit, uni DEO, & Domino suo subiecta est. S. Aug. l. de agone Christ. c. 7.

Vide plura tit. Mundus. Terrena.
Vanitas.

